

ито започват несакрализираните „зони“ на и за другите, се е подсилвала и от професионалната, имуществената и пр. обремененост и мизерността на циганската екзистенция. Тя вече (обективно и субективно) векове наред е детерминирала циганите към търсене на нещо за утоляване на техния потребностен глад тъкмо там, сред грамадите на вече ненужното и непrestiжното за „другите“. Или пък в подаянията от страна на последните, които също са подсказвали и препотвърждавали маргинализирания житейски образ и статус на циганите.

Цялата тази историческа и социална орисия на ромите, тяхната социопространствена локализираност са формулирали и стимулирали стабилно и репродуктивно функциониращи предразсъдъци, стереотипи, отрицателни нагласи, които на свой ред (осъзнато или неосъзнато) са провокирали циганите към своеобразно херметизиране и възпроизводство на стари житейски стандарти. Чрез това са се репродуцирали отколешни ментални и апробативни еталони и схеми на съотносимост към себе си, към „другите“, към обществото и държавността. Така в исторически и социален план са се възпроизвеждали определени процеси и стереотипи на отношението към циганите като към „измет на обществото“, като към „бок-лук“, „опасна зараза“ за цялостното здраве на социалния (местно локализиран или тотално пространствено разпрострял се) организъм. Всичко това е възпроизвеждало аналогиите за циганите като субекти на хаоса, нечистите сили, табуираната профанност, като за консуматори на онова, което отдавна е безполезно, вредно и опасно за социалното и биологичното здраве на „другите“. А оттам и за тях като за съседно и актуално временно разположен варваризъм в общото пространство на някаква определена (социална, етнична, историческа, културна и пр.) цивилизованост.

Тези осъзнати, неосъзнати или векове наред бушуващи на подсъзнателно равнище стереотипни матрици в отношението към ромите като към „чужди“, опасно „различни“, „варвари“ и др. са засилвали и рециклирали за нов исторически и социален живот предубежденията за неизменното им (съществуващо и дължимо) пространствено локализиране по-надалеч и отвъд, встрани от определените територии за „другите“ и по-близо до легитимираните гранични бразди между цивилизацията и варварството, т. е. до боклука.